

TAMPOK NA ARTIKULO

Ang Matuwid na Pangangasiwa ng Diyos sa Hinaharap

“Narito, ang isang hari ay maghahari sa katuwiran, at ang mga prinsipeng ay magpupuno sa kahatulan.”

Isaias 32 talata 1

SA ENERO 20, 2025, ANG INAGURASYON ng ika-apatnapu't pitong Pangulo ng Estados Unidos ay magaganap sa mga hagdan ng gusali ng Kapitolyo sa Washington, DC. Sa oras na iyon, si Donald Trump ay magiging mahalal na pinuno ng kung ano ang pakiramdam ng marami ay ang pinakamakapangyarihan at maimpluwensyang bansa sa Earth. Ito ang magiging pangalawang termino niya bilang Pangulo, na nahalal noong 2016, ngunit natalo noong 2020 sa kasalukuyang Pangulong Joe Biden. Dahil dito, si President-elect Trump ay naging pangalawang pangulo lamang ng Estados Unidos na nanalo ng dalawang hindi magkasunod na termino ng panunungkulan na may pagkawala sa pagitan. Ang isa pang halimbawa ay si Pangulong Grover Cleveland noong huling bahagi ng ika-19 na siglo.

ISANG DI-KARANIWANG CYCLE NG ELEKSYON

Ang kamakailang natapos na ikot ng halalan ay, sa pinakamaliit, pinaka-kakaiba sa mga tuntunin ng mga pangyayari at kaganapan. Una ay ang tanong kung ang dating Pangulong

Trump, pagkatapos ng mapait na pagkawala noong 2020, ay tatakbo muli. Nasagot ito nang medyo maaga nang ipahayag niya ang kanyang kandidatura para sa pangalawang termino noong Nobyembre 2022. Pagkalipas ng limang buwan, noong Abril 2023, inihayag ni Pangulong Biden na tatakbo siya para sa pangalawang termino. Nagtakda ito ng eksena para sa parehong kandidato na mangampanya para sa pangalawang termino sa White House.

Habang sinimulan nina Biden at Trump ang kanilang mga kampanya sa buong nalalabing bahagi ng 2023 at hanggang 2024, natural silang nakikibahagi sa karaniwang pampulitikang retorika na naging karaniwan na sa mga kandidatong tumatakbo para sa pwesto. Ang bawat isa ay nag-promote ng kani-kaniyang record habang nasa opisina, habang marahas na pinupuna ang isa't isa. Paulit-ulit ding binalaan ng dalawa ang mga botante laban sa pagboto sa ibang kandidato, dahil tiyak na magdadala ito, aniya, ng kakila-kilabot na resulta para sa bansa at sa mundo.

Ang pangalawang hindi pangkaraniwang pangyayari sa kampanya na unti-unting nabuo na nauugnay sa edad at katalinuhan ng pag-iisip ni Pangulong Biden. Habang papalapit ang kampanya sa tag-araw ng 2024, marami ang nagsimulang maniwala na ang kanyang pagtanda, 81 noong panahong iyon at 82 ngayon, ay isang alalahanin, dahil sa katotohanan na sa ilang pagkakataon ay hindi sinasadyang nakipag-usap siya sa press o sa publiko. Ito ay lumala nang, noong Hunyo 27, sina Biden at Trump ay nagkaroon ng kanilang unang debate sa kampanya sa telebisyon, na naging tanging mayroon sila. Pagkatapos, inamin ng halos lahat ng mga pulitiko ng parehong partido na ang pagganap ng debate ni Pangulong Biden ay napakahina.

Pagkatapos, noong Hulyo 21, 2024, wala pang isang buwan pagkatapos ng debate, inihayag ni Biden na tatapusin na niya ang kanyang kandidatura para sa pangalawang termino ng pagkapangulo at inihayag ang kanyang pag-endorso kay Vice

President Kamala Harris bilang kanyang kapalit. Opisyal na nakuha ni Vice President Harris ang nominasyon ng Democratic Party makalipas ang labinlimang araw lamang noong Agosto 5 sa pamamagitan ng isang virtual, sa halip na personal, roll call vote ng mga delegado na dating nakatuon kay Pangulong Biden.

Ang ikatlong hanay ng mga hindi pangkaraniwang pangyayari ay umikot sa dating Pangulong Trump nang, sa dalawang magkahiwalay na okasyon, sa unang pagkakataon noong Hulyo at ang pangalawa noong Setyembre, naganap ang mga pagtatangkang pagpatay, ang una ay nagresulta sa bahagyang pinsala sa kanyang kanang tainga. Napigilan ang ikalawang pagtatangka sa kanyang buhay bago naisagawa ng suspek ang kanyang intensyon. Pareho sa mga pagtatangkang pagpatay na ito ay tila pinatibay ang base ng suporta ni Trump, habang sa parehong oras ang kandidatura ni Harris ay nakakuha din ng matatag na suporta kasunod ng pag-alis ni Pangulong Biden.

Sa pagpasok ng kampanyang pampanguluhan sa huling dalawang buwan nito, karamihan sa mga botohan bago ang halalan ay nagpakita ng napakahigpit na karera. Noong Setyembre 10, nagsagawa ng una at tanging debate sina Bise Presidente Harris at dating Pangulong Trump sa panahon ng kampanya. Bilang tugon sa kanyang pagganap sa debate, ang mga numero ng poll ni Harris ay tumaas ng ilang puntos. Gayunpaman, sa paglipas ng panahon, ang mga botohan ay muling humihigpit at humihigpit, na may ilang mga botohan na nagpapakita na si Trump ay may bahagyang nangunguna patungo sa Nobyembre.

SA WAKAS ANG ELEKSYON

Noong Nobyembre 5, naganap ang pinakahihintay na halalan. Mahigit 150 milyong tao ang pumunta sa mga botohan sa buong Estados Unidos upang pumili ng susunod na pangulo. Matapos isara ang mga botohan, ang mga resulta sa lalong madaling panahon ay nagsimulang dumating mula sa mga estado, simula

sa silangan at lumipat sa kanluran. Sa paglipas ng gabi ng halalan, naging maliwanag na ang dating Pangulong Trump ay gumagawa ng mas mahusay kaysa sa hinulaang maraming botohan. Ang trend na ito ay tumagal, at sa susunod na umaga, karamihan sa mga news outlet ay nagdeklara sa kanya na panalo, ang bagong Presidente-hinirang.

Sa susunod na ilang araw, habang ang mga natitirang boto ay na-tabulate, ang mga resulta ay nadala ni Donald Trump ang 31 sa 50 estado, na nakakuha ng 312 na boto sa Electoral College, habang si Kamala Harris ay nanalo ng 19 na estado at 226 na boto sa elektoral. Sa pinakahuling bilang, nanalo rin si Trump ng popular na boto sa ilalim lamang ng 2. 5 milyong boto, at siya ang naging unang kandidatong Republikano na nakatanggap ng higit sa 76 milyong boto.

ANO ANG KINABUKASAN?

Itatanong namin kung gayon: Ano ang hawak ng susunod na apat na taon? Magagawa ba ng bagong Pangulo ang kanyang mga pangako sa kampanya? Ang Kongreso ba, na sa susunod na dalawang taon man lang ay kontrolado rin ng Partidong Republikano, ay magagawa at handang magpasa ng batas alinsunod sa agenda ni Pangulong Trump? Ang mga ito, siyempre, ay hindi nasasagot na mga tanong sa puntong ito ng oras. Gayunpaman, kung ang nakaraang kasaysayan ay anumang tagapagpahiwatig, ang karamihan sa mga pangako na ginawa ng mga kandidato ng alinmang partido, kapag sila ay naging Pangulo, ay napupunta sa tabi ng daan, o natunaw ng partisan na pulitika.

Para sa tagasunod ni Kristo, gayunpaman, ang isang pananaw ay dapat ibigay sa Kasulatan, na naglalaman ng maraming mga propesiya na tumutukoy sa panahon kung saan tayo nabubuhay bilang isang yugto ng kaguluhan at kaguluhan—isang “panahon ng kaguluhan, na hindi kailanman nangyari mula nang magkaroon

ng bansa.” (Daniel 12 verse 1; Mateo 24 verse 21). Para sa kadahilanang ito, ang pagtuon ng Kristiyano ay hindi dapat pangunahin sa "sino" ang nasa katungkulan, o kung tayo mismo ay sumasang-ayon o hindi sumasang-ayon dito o sa patakarang iyon na kanilang inilagay. Sa halip, dapat nating isaalang-alang ang katotohanan na pinahihintulutan ng Diyos ang lahat ng mga gawain sa Lupa upang maisakatuparan ang kanyang pangmatagalang plano at layunin para sa sangkatauhan, hindi alintana kung sino ang maaaring maging mga pinuno ng mga bansa sa anumang oras.

Ano ang plano ng Diyos? Sa madaling salita, ito ay upang iligtas ang sangkatauhan ng bawat bansa, nakaraan at kasalukuyan, ang mga patay at ang mga buhay, mula sa kalagayan ng kasalanan at kamatayan na sumasalot sa sangkatauhan mula nang mahulog sa kasalanan ang ating unang mga magulang. Ang ating mapagmahal na hangarin ng Diyos ay “ang lahat ng tao ay maligtas at makarating sa kaalaman at pagkilala sa banal na katotohanan.” (1 Timoteo 2 bersikulo 4, Amplified Bible). Ito, malinaw na itinuturo ng Kasulatan, ay hindi sa pamamagitan ng anumang pangangasiwa ng lalaki o babae, kundi sa pamamagitan ng matuwid na pangangasiwa ng walang iba kundi ang kanyang Anak, ang ating Panginoon at Tagapagligtas na si Jesu-Kristo.

ANG BIBLICAL BAGONG ADMINISTRASYON

Ang ating pangunahing interes, bilang mga estudyante ng Bibliya, ay dapat magpokus sa bagong administrasyong ipinangako sa Salita ng Diyos. Nangangailangan din ito ng "eleksiyon," o mas tumpak, isang proseso ng pagpili. Ang pagpili na ito ay nagsimula kay Hesus, ang Mesiyas. Itinuro sa kanya ni Propeta Isaias na nagsasabi, “Narito ang aking lingkod, na aking itinataguyod; ang aking hinirang, na kinalulugdan ng aking kaluluwa; inilagay ko sa kanya ang aking Espiritu: siya ay maghahatid ng kahatulan sa mga Gentil.” (Isaias 42 talata 1). Kasama rin sa “hinirang” na klase ng Diyos ang mga tapat na tagasunod ni Jesus mula noong Araw ng Pentecostes. Binanggiti ni Apostol Pedro ang mga kasabihang ito,

“Magsikap kayo upang tiyakin ang inyong pagkatawag at pagkahirang.” 2 Pedro 1 bersikulo 10

Sa Bagong Tipan makikita natin ang mga reperensiya sa paghirang na ito tulad ng: “Kaya nga, bilang mga hinirang ng Diyos, banal at minamahal, ng mga kaawaan, kagandahang-loob, kababaang-loob ng pag-iisip, kaamuan, mahabang pagtitiis; at “Sino ang magsasakdal ng anumang bagay sa mga hinirang ng Diyos?” (Colosas 3 bersikulo 12; Roma 8 bersikulo 33). Ang mga indibiduwal na ito ay pinili ng Diyos upang maging “kabahagi ng makalangit na pagtawag,” at sila ay “hinirang ayon sa paunang kaalaman ng Diyos Ama.” (Hebreo 3 talata 1; 1 Pedro 1 talata 2). Ang Diyos ang kukumpleto sa proseso ng halalan kapag, sa pamamagitan ni Jesus, ay “isusugo niya ang kaniyang mga anghel, at titipunin ang kaniyang mga hinirang mula sa apat na hangin, mula sa kahulihulihang bahagi ng lupa hanggang sa dulo ng langit.” Marcos 13 bersikulo 27

Sa gayon ay matatapos ang gawain ng paghirang ng Diyos. Ang gawain ng bagong administrasyon, na siyang pagpapala ng lahat ng pamilya sa lupa, ay inilarawan na nagaganap nang si Kristo, “ang Araw ng katuwiran” ay “sumikat na may kagalingan sa kaniyang mga pakpak.” (Malakias 4 talata 2). Ito ay magdadala ng kagalakan, kapayapaan, at buhay na walang hanggan sa lahat ng nagnanais na mamuhay nang masunurin sa isang naibalik, perpektong Lupa. Ang lahat ay maisasakatuparan sa pamamagitan ng bagong administrasyong ito at isasakatuparan batay sa kahanga-hangang katangian ng Diyos ng pag-ibig, awa, katarungan, karunungan, at kapangyarihan sa ngalan ng sangkatauhan.

KAHULUGAN NG ADMINISTRASYON

Ang kahulugan ng diksyunaryo ng salitang pangangasiwa ay “ang pagkilos o proseso ng pangangasiwa; pagganap ng mga

tungkuling tagapagpaganap; ang pagpapatupad ng mga pampublikong gawain; isang lupon ng mga taong nangangasiwa." Ang anyo ng pandiwa, upang mangasiwa, ay binibigyang-kahulugan bilang "pangasiwaan o pangasiwaan; ibigay o ibigay; maglingkod; pamahalaan o isakatuparan." Ang ganap na nakaalay na mga tagasunod ni Kristo ay natututo kung paano ito gawin sa panahon ng kanilang kasalukuyang Kristiyanong paglalakad.

Ang bagong administrasyong ito ay nangangailangan na yaong mga nagsusumikap na maging bahagi ng "hinirang" ay maging maayos na handa sa kasalukuyang buhay para sa kanilang gawain sa hinaharap. Ang mga ito ay hindi dapat "iayon sa sanlibutang ito," ngunit inilalarawan bilang "nababago sa pamamagitan ng pagbabago" ng kanilang pag-iisip, upang "mapatunayan nila kung ano ang mabuti, at katanggap-tanggap, at sakdal, na kalooban ng Diyos." Rom 12 bersikulo 2

Bilang mga Kristiyano, dapat nating mahalin ang Ama sa Langit nang buong puso at, samakatuwid, ay interesado sa kahulugan ng Biblikal na pangangasiwa at mga tagapangasiwa. Ang salitang pangangasiwa ay dalawang beses na makikita sa New Testament King James Version, at isinalin mula sa salitang Griyego na diakonia, na nangangahulugang ministryo o paglilingkod. (1 Mga Taga-Corinto 12 talata 5; 2 Mga Taga-Corinto 9 talata 12). Ang anyo ng pandiwa, administer, na matatagpuan sa 2 Mga Taga-Corinto 8 bersikulo 19 at 20, ay mula sa salitang Griyego na diakoneo, na nangangahulugang maglingkod o maglingkod. Ang salitang Ingles na deacon ay nagmula sa salitang Griyego na ito, na may kinalaman sa isang naglilingkod o naglilingkod. Ginamit din ni Jesus ang salitang ito sa pagbibigay ng aral sa paglilingkod sa kanyang mga disipulo na nagsasabing, "Ang Anak ng tao ay naparito hindi upang paglingkuran, kundi upang maglingkod." Marcos 10 bersikulo 45

MARAMING ADMINISTRASYON

Sa 1 Mga Taga-Corinto 12 bersikulo 5, sinabi ni Apostol Pablo, "May mga pagkakaiba-iba ng mga pangangasiwa, ngunit iisang Panginoon." Tunay na may iba't ibang uri ng paglilingkod na Kristiyano, ngunit ang lahat ay pinapatnubayan ng Diyos. Ipinahihiwatig dito ni Pablo na ang bawat nakaalay na Kristiyano ay may maiaalok, isang talentong ibibigay sa Panginoon at magagamit sa kaniyang paglilingkod. Habang ibinibigay natin ang ating sarili, ito ay para sa layuning patatagin ang isa't isa sa katawan ni Kristo. (Judas 1 bersikulo 20; 1 Corinto 12 bersikulo 12 at 25 at 27). Kapag ginawa natin ito, pinararangalan natin ang ating Ama sa langit. Sa pagsasanay para sa kanilang bahagi sa gawaing pangangasiwa na ito, ang iba't ibang mga miyembro ng katawan ni Kristo ay dapat matutong makipagtulungan sa isa't isa, na binabayaran at tumbasan ang mga di-kasakdalan, pagkukulang, at kahinaan ng bawat isa. Natututo tayong gawin ito sa pamamagitan ng pagiging kaisa ni Jesus. Inaanyayahan tayo ni Jesus: "Pasanin ninyo ang aking pamatok, at mag-aral kayo sa akin; ... Sapagkat madali ang aking pamatok, at magaan ang aking pasanin." (Mateo 11 bersikulo 29 at 30). Sa unyon na ito nalaman natin ang tungkol sa ating pribilehiyo ng pakikisama sa katawan ni Kristo at kung paano magtrabaho kasama ang iba pang mga miyembro ng katawan.

Tunay na tayo ay mga kasamahan ni Kristo. Sinasabi ito sa atin ni Pablo sa Filipos 4 bersikulo 3 at 4, "Isinasamo ko rin sa iyo, tunay na kasama sa pamatok." Tinapos niya ang kanyang pag-iisip ng, "Maggalak kayong lagi sa Panginoon: at muli kong sinasabi, Magalak kayo." Ganito rin ang dapat nating maramdaman, sapagkat lahat ng nasa pamilya ni Kristo ay nagkakabuklod sa iisang bigkis ng pag-ibig at pagsasama. Makakatulong ito sa atin na magkaroon ng iisang interes sa ating mga kapatid at magkaroon ng tiwala, pakikiramay, at pagkakasundo sa kanila. Ito ang parehong pagsasanay na matatanggap ng mundo ng

sangkatauhan sa panahon ng kaharian ng Diyos. Matututo ang lahat na magbigay ng kaluwalhatian, papuri, at karangalan sa Ama sa ilalim ng kanyang bagong pamamahala.

PAGSASANAY SA PROSESO NG ELEKSYON

Sa proseso ng halalan sa kasalukuyang mundo, ang kayamanan ay kinakailangan upang pondohan ang isang kampanya para sa isang bagong administrasyon. Kinakailangan ng advertising na ipaalam ang mga kwalipikasyon ng kandidato at, mas madalas kaysa sa hindi, ang mga pagkakamali at kahinaan ng oposisyon. Bilang isang punto ng interes, at kahit mahirap paniwalaan, tinatantya na ang pinagsamang \$15. 9 bilyon ang ginastos sa kamakailang natapos na mga kampanya sa halalan sa pagkapangulo ng Estados Unidos. Gaano kaiba ang proseso ng halalan ng Diyos bilang paghahanda para sa isang bagong matuwid na administrasyon. Maaaring maging hadlang ang kayamanan, gaya ng sinabi ni Jesus: “Mahirap para sa isang taong mayaman na makapasok sa kaharian ng langit.”— Mateo 19 bersikulo 23 , Revised Version

Si Pablo, sa kabilang banda, ay nagsasalita tungkol sa kanyang sarili at sa kanyang mga katrabaho sa gawain ng pagpapalaganap ng Ebanghelyo, “bilang dukha, ngunit nagpapayaman sa marami.” (2 Corinto 6 talata 10). Ang tapat na mga lingkod ng Diyos na ito ay nagpayaman sa marami sa pag-asa, pananampalataya, pag-ibig, at lahat ng iba’t ibang aspeto ng mga biyaya ng Diyos, na sagana niyang ibinibigay. “Sapagka’t ang pangangasiwa ng paglilingkod na ito ay hindi lamang nagbibigay ng pangangailangan ng mga banal, kundi sagana rin sa pamamagitan ng maraming pasasalamat sa Diyos.” (2 Corinto 9 bersikulo 12). Nagpatuloy ang apostol, na sinasabi na niluluwalhati ng mga kapatid sa Jerusalem ang Diyos dahil sa “iyong saganang pamamahagi sa kanila, at sa lahat ng tao.”— talata 13

KAILANGAN NG SAKRIPISYO

Ang isa pang bahagi ng ating Kristiyanong pagsasanay para sa bago, matuwid, pamamahala ng kaharian ay nagsasangkot ng sakripisyo, o pag-aalay ng ating buhay, sa paglilingkod sa layunin ng katotohanan at katuwiran. Tinitingnan natin ito bilang isang pribilehiyo, ngunit iba ang tingin ng mundo sa pagsasakripisyo. Para sa ilan, ang sakripisyo ay nagdadala ng isang pakiramdam ng pagiging isang panatiko at, sa katunayan, mayroong maraming mga panatikong martir.

Ang mga tunay na tagasunod ni Jesus ay nagbibigay ng kanilang sakripisyo sa Diyos araw-araw, oras-oras, karanasan-sa-karanasan, sa patuloy na batayan sa bawat pagkakataong ibinigay. Dapat nating ibigay ang ating maliit na lahat. Ang ating mga sakripisyo ay maaaring maliit, ngunit ang mga ito ay dapat na maubos at nagniningas, hanggang sa wala nang mauubos, at narating natin ang katapusan ng ating makalupang landasin.

Ang sakripisyo at pagdurusa ng Kristiyanong ay malinaw na binalangkas para sa atin ni Apostol Pablo nang sabihin niya, "Kung tayo ay magdurusa, tayo ay maghahari rin na kasama niya." (2 Timoteo 2 bersikulo 12). Ipinangako rin sa atin, "Sa kanya na magtagumpay ay ipagkakaloob kong maupong kasama ko sa aking trono." (Apocalipsis 3 talata 21). Napakalaking pribilehiyo para sa mga tinawag na ito na pagkalooban ng bahagi sa makalangit na kaharian, at ibangon sa kaluwalhatian, karangalan, at kawalang-kamatayan, kung tapat hanggang kamatayan. (Roma 2 talata 7; Pahayag 2 talata 10). "Magagawa ng Diyos na ang lahat ng biyaya ay sumagana sa inyo, upang kayo, na laging may buong kasapatan sa lahat ng mga bagay, ay sumagana sa bawat mabuting gawa." 2 Corinto 9 bersikulo 8

Ang paglilingkod at paglilingkod na ito sa kabuuan ng ating Kristiyanong paglalakad, at ang pagnanais na ibigay ang ating

lahat, ay sinabi ni Pablo kay Timoteo, “Pagbulay-bulayin mo ang mga bagay na ito; ibigay mo ang iyong sarili nang buo sa kanila; upang ang iyong pakinabang ay mahayag sa lahat.” (1 Timoteo 4 bersikulo 15). Ang unang aral sa pagbibigay ay ang ating mga puso sa Ama sa Langit, ngunit ito ay simula lamang ng isang lakad na humahantong sa pagbibigay ng ating lahat. Dapat tayong bumuo ng isang tulad-Diyos na karakter, at sa bagay na ito sinabi ni Pablo kay Timoteo, “Ang kabanalan na may kasiyahan ay malaking pakinabang.” (1 Timoteo 6 bersikulo 6). Ito ay isa sa mga mahahalagang hakbang sa Kristiyanong hagdan, kasama ng pananampalataya, kabutihan, kaalaman, pagpipigil sa sarili (pagpipigil sa sarili), pagtitiyaga, kabaitang pangkapatid, at higit sa lahat, pag-ibig. 2 Pedro 1 bersikulo 4 hanggang 8

Ang gayong pag-ibig ay dapat na paunlarin sa tulong ng Banal na Espiritu at hindi maaaring maging mapagkunwari. Ito ay dapat na tunay, taos-puso, pati na rin ipinahayag sa pamamagitan ng paglilingkod at salita ng bibig. Ang salmista ay nagsasalita para sa atin nang sabihin niyang, “Ang mga salita ng aking bibig, at ang pagbubulay-bulay ng aking puso, ay maging kalugud-lugod sa iyong paningin, Oh Panginoon, aking kalakasan, at aking manunubos.” (Mga Awit 19 bersikulo 14). Ang pag-ibig na ito ay sa Diyos, ang kanyang Anak na si Kristo Hesus, ang ating mga kapwa kapatid kay Kristo, at sinamahan ng isang mahabagin na pag-ibig sa mundo, at maging sa ating mga kaaway.

Ipinaliwanag pa ni Pablo ang higit pa tungkol sa pag-ibig na ito nang isulat niya, “Upang si Kristo ay manahan sa inyong mga puso sa pamamagitan ng pananampalataya; upang kayo, palibhasa’y nakaugat at nakasalig sa pag-ibig, ay makaunawa na kasama ng lahat ng mga banal kung ano ang luwang, at ang haba, at ang lalim, at ang taas; Efeso 3 bersikulo 17 hanggang 19

PAGKAKAILALA SA MASABUHING BALITA

Ang isa pang aspeto ng ating pagsasanay para sa pangangasiwa na ito sa hinaharap ay sa pagpapalaganap ng mabuting balita—

“ang ebanghelyo ng kaharian.” (Mateo 24 talata 14). Si Pablo, na sumipi sa bahagi mula sa Isaias 52 talata 7, ay sumulat, “Sapagka’t ang sinomang tatawag sa pangalan ng Panginoon ay maliligtas. Paano nga sila tatawag sa kaniya na hindi nila sinampalatayanan, at paano sila magsisisampalataya sa kaniya na hindi nila narinig, at paano sila makakarinig kung walang mangangaral? At paano sila mangangaral, maliban na sila’y ipadadala? balita ng mabubuting bagay!” Roma 10 bersikulo 13 hanggang 15

ANG KAPANGYARIHAN NI HESUS

Kapag ang pangangasiwa ng kaharian ay naging isang katotohanan, ang mga ito na sinanay ay gagamitin ng Diyos. Siya ang gumawa ng plano ng pagbawi para sa buong sangkatauhan at ginagarantiyahan ang tagumpay nito sa pamamagitan ng kapangyarihang gumagawa ng himala. Si Jesus ang pinuno sa planong iyon, hindi hinirang ng mga tao, ngunit pinili ng Diyos. Pinatay siya ng kanyang mga kaaway noong siya ay nasa Lupa, halos dalawampung siglo na ang nakalilipas, ngunit binuhay siya ng kapangyarihan ng Diyos mula sa mga patay. (Filipos 2 bersikulo 7 hanggang 11). Pagkatapos ng kanyang muling pagkabuhay ay inihayag ni Jesus sa kanyang mga disipulo, “Ang lahat ng kapangyarihan ay ibinigay sa akin sa langit at sa lupa.” Mateo 28 bersikulo 18

Sa paggamit ng “lahat ng kapangyarihan” na ibinigay sa kanya, hindi mahihirapan si Jesus sa pagtatatag ng banal na kontrol sa mga tao sa Lupa. Makakasama niya sa pamahalaang iyon ang kanyang tapat na mga tagasunod na, mula noong Pentecostes, ay nagdusa at namatay na kasama niya. Sila rin, ay ibinangon mula sa mga patay sa inilalarawan ng Kasulatan bilang ang “unang pagkabuhay-muli,” upang sila ay makibahagi kay Jesus sa kaniyang banal na pangangasiwa. Apocalipsis 20 talata 6

Ito ang magiging di-nakikitang espirituwal na mga tagapamahala sa bagong kaayusan sa lipunan—gaya ng binanggit ni Apostol Pedro tungkol dito, ang “bagong langit at bagong lupa, kung saan nananahan ang katuwiran.” (2 Pedro 3 talata 13). Magkakaroon sila ng mga kinatawan ng tao na magiging mga nabuhay na maguling Sinaunang Karapat-dapat sa nakalipas na mga panahon, kung saan ang matuwid na si Abel ang una, at si Juan Bautista ang huli. Ang mga ito rin, bilang “mga prinsipe sa buong lupa,” ay bubuhayin mula sa mga patay bago ang bagong kaharian ay handang gumana para sa aktwal na pagpapalaya ng mga tao mula sa kanilang pagkaalipin sa kasalanan at kamatayan. (Mga Awit 45 talata 16; Isaias 32 talata 1; Hebreo 11 talata 1 hanggang 40). Ang pinakamahalagang pagsasaalang-alang, gayunpaman, ay ang banal na kapangyarihang gumagawa ng milagro ay ginagarantiyahan ang tagumpay ng plano ng Diyos para sa paglutas ng kasalukuyang mga problema ng mga tao at mga bansa.

PINAMAMAHALAAN NG BANAL NA KARUNUNGAN

Ang mga Sinaunang Karapat-dapat sa kaharian ng Diyos, o pamahalaan, ay direktang gagana sa ilalim ng awtoridad ni Kristo. Buong puso silang lahat ay magiging kasuwato ng matuwid na mga simulain kung saan siya hahatol at mamamahala sa mga tao. Napakaganda ng mga simulain iyon!

Hindi na kakailanganing patahimikin ni Jesus ang iba't ibang elementong nagkakasalungat at magkakaibang interes ng mga taong gaganang kasama niya sa banal na pamahalaang iyon. Hindi magkakaroon ng “party politics” o “lobbying.” Gaya ng ipinropesiya ni Isaias, “Hindi siya hahatol ayon sa nakikita ng kanyang mga mata, ni sasaway man ayon sa narinig ng kanyang mga tainga.” (Isaias 11 bersikulo 3). Bilang bagong hari ng Daigdig, mababasa ni Jesus ang puso ng mga tao, at malalaman at mauunawaan niya ang kanilang kaloob-looban. Sa pamamagitan ng “hinirang,” haharapin niya ang mga tao ayon sa kung ano talaga ang nasa kanilang puso, at hindi batay sa kung

ano ang kanilang sinasabing sila. Isipin kung anong mga pagbabago ang gagawin nito sa administrasyong gobyerno!

“Hahatulan niya ng katuwiran ang dukha, at sasaway na may katuwiran para sa maamo sa lupa.” (talata 4). Sa ilalim ng pamamahala ng matuwid na haring ito, ang mga lehitimong pagnanasa ng buong sangkatauhan ay masisiyahan.

LAHAT AY BENEPISYO

Ang mahihirap at ang maamo ay magkakaroon ng magsasalita para sa kanila. Sumulat si David tungkol sa dumarating na haring ito: “Ililigtas niya ang mapagkailangan pagka siya’y humihyaw, ang dukha naman, at siyang walang katulong. Kanyang ililigtas ang dukha at mapagkailangan, at ililigtas ang mga kaluluwa (Hebreo: buhay). Mga Awit 72 bersikulo 12 hanggang 14

Sa talatang 11 ng awit na ito, mababasa natin: “Lahat ng hari ay magpapatirapa sa harap niya: lahat ng bansa ay maglilingkod sa kaniya.” Ang dakila at makapangyarihan, gayundin ang maamo at mapagpakumbaba, ay makikilala ang mga birtud at kwalipikasyon ng bagong haring ito. Hindi niya palayawin ang mayayaman at pagsasamantalahan ang mahihirap. Hindi rin niya itataas ang mahihirap at sisirain ang mayayaman. Lahat ay haharapin nang makatarungan at pantay.

Ang isa sa mga symbolismong naglalarawan sa epekto ng pamamahala ni Kristo ay naglalarawan sa mga libis na itinataas, at ang mga burol ay pinababa. (Isaias 40 talata 4; Lucas 3 talata 5). Ito ay nagpapahiwatig ng isang makatarungang pamamahagi ng lahat ng mga biyaya sa lupa, at isang pagkilala na ang Diyos ay “ginawa ng Diyos ang lahat ng mga bansa ... sa ibabaw ng lupa.” (Mga Gawa 17 talata 26). Mula sa pananaw ng Diyos, walang mga duke o mga panginoon, at walang mga magsasaka o dukha.

Higit pa rito, at higit na kahanga-hanga, ay ang katotohanan na ang pamahalaan ng Panginoon ay magbibigay ng kalusugan at buhay sa mga tao—buhay na walang hanggan. "Ang tumatahan ay hindi magsasabi, Ako ay may sakit." (Isaias 33 bersikulo 24). Ito ang dahilan kung bakit pinahintulutan ng Diyos ang mga kaaway ni Jesus na patayin siya, at kung bakit kusang-loob na ibinigay ni Jesus ang kanyang sarili upang mamatay. Bahagi ng kaayusan ng Diyos na ang kaniyang pamamahala ay hindi dapat sa isang namamatay na lahi, kundi sa isa na muling bubuhayin. (Mga Gawa 3 talata 20 at 21; 1 Corinto 15 talata 22). Kaya't kinakailangan na siya ay mamatay muna upang tubusin ang sangkatauhan mula sa kamatayan. Isinulat ni Pablo na ibinigay ni Jesus ang kaniyang sarili bilang "pantubos para sa lahat," at pagkatapos ay idinagdag, "upang patotohanan sa takdang panahon." 1 Timoteo 2 bersikulo 5 at 6

Ibinigay ni Jesus ang kanyang sarili bilang pantubos sa kanyang Unang Pagdating, at sa panahon ng kanyang Ikalawang Presensya na ang maluwalhating katotohanan hinggil dito ay patotohanan, o ipapaalam sa lahat. Ang lahat na, kapag nalaman nila ang probisyong ito, ay tumatanggap ng biyaya ng Diyos sa pamamagitan ni Kristo at sumusunod sa mga batas ng "pamahalaan" na iyon na nasa "kanyang balikat," ay hindi na kailangang mamatay. (Isaias 9 bersikulo 6 at 7). Ibabalik sila sa pagiging perpekto, at mabubuhay nang masaya magpakailanman. Tunay na umaasa tayo nang may pananabik sa hinaharap na pangangasiwa ng katuwiran, mga pagpapala, at buhay!